

w pewnym kolorowym lesie, pełnym wesołych drzew, kwiatów i śpiewających ptaków, żyły niezwykle postacie – Plastuś i Papierus. Plastuś był małą, niebieską butelką, która całe dni spędzała w lesie, biegając po ścieżkach i rozmawiając z innymi przedmiotami. Papierus natomiast to była zgrzebna kartka papieru, zawsze pełna pomysłów na nowe przygody.

Pewnego dnia, Plastuś i Papierus postanowili wyruszyć na wyprawę, by poznać świat, który nigdy wcześniej nie był im znany – Kraina Segregacji.

– „Co to za kraina?” – zapytała ciekawska Papierus. – „I dlaczego nigdy o niej nie słyszeliśmy?”

Plastuś z uśmiechem odpowiedział: – „To kraina, w której wszystkie rzeczy żyją w zgodzie z naturą. Tam, wszystko jest odpowiednio posortowane i każdy wie, gdzie i jak należy się zachować. Mam nadzieję, że znajdziemy tam odpowiedź na to, co się dzieje, gdy trafiamy do różnych pojemników!”

Zatem ruszyli w drogę. Wędrowali przez zielone łąki, śpiewające lasy i góry pełne kwiatów, aż w końcu dotarli do tajemniczego miejsca – Krainy Segregacji.

Na samym początku, powitała ich Pani Eko, która była duża, zielona i miała na sobie pelerynę z liści. Pani Eko była strażniczką Krainy Segregacji i opiekunką wszystkich rzeczy, które tam trafiały.

– „Witajcie, Plastusiu i Papierusie!” – powiedziała ciepłym głosem. – „W tej krainie, wszystkie odpady mają swoje miejsce, a dzięki segregacji pomagamy naszemu światu. Każdy odpad może być ponownie użyty i przekształcony w coś nowego! Chcecie poznać, jak to działa?”

Plastuś i Papierus zaczęli świecić oczkami ze zdumienia. Nigdy wcześniej nie słyszeli o takim magicznym miejscu.

Pani Eko oprowadziła ich po różnych częściach Krainy Segregacji. Najpierw trafili do Pojemnika na Plastik. To była ogromna, przezroczysta butelka, w której wszystkie plastikowe rzeczy były bezpiecznie przechowywane.

– „W tym pojemniku, wszyscy plastikowi przyjaciele, tacy jak ja, trafiają w odpowiednie miejsce!” – powiedział Plastuś, czując się dumnie. – „Po to, by

potem można było mnie przetworzyć na coś zupełnie nowego, jak na przykład meble do ogrodu!”

Potem, Pani Eko pokazała im Pojemnik na Papier. Papierus była zachwycona, bo w tym pojemniku złożono wszystkie kartki papieru i tekturę. Tam wszystkie papierowe przedmioty mogły znaleźć swoje nowe życie.

– „To cudowne! Mój brat, karton, może tu wrócić i być ponownie użyty, żeby stworzyć coś pożytecznego!” – wykrzyknęła Papierus.

Następnie, dotarli do Pojemnika na Szkło, gdzie wszystkie szklane butelki i słoiki miały swoje miejsce. Po tym, jak zostały posortowane, wkrótce były gotowe, by zostać przetworzone w nowe szkło.

– „Ja, Plastuś, nigdy nie byłem tak bardzo dumny z recyklingu!” – powiedział Plastuś. – „Z tego, co tu widzę, to każda rzecz dostaje szansę na drugie życie.”

Na końcu, trafili do Pojemnika na Metal, który wyglądał jak ogromna stalowa skrzynia. Tam wszystkie metalowe puszki i aluminiowe opakowania zyskały nową szansę na wykorzystanie, co sprawiało, że Kraina Segregacji była czysta i pełna życia.

Pani Eko rzekła: – „Pamiętajcie, drodzy przyjaciele, że segregacja to klucz do uratowania naszej planety. Dzięki temu, co robicie, możemy chronić naszą Ziemię i sprawić, że będzie piękniejsza.”

– „Wiemy już, co mamy robić!” – powiedzieli Plastuś i Papierus z radością. – „Chcemy pomagać, tak jak wy!”

I tak Plastuś i Papierus wrócili do swojego lasu, pełni wiedzy o recyklingu. Od tego dnia, każde odpady w lesie były starannie segregowane, a cała Kraina Segregacji rozkwitła, stając się jeszcze piękniejsza.

Morał bajki:

Każdy przedmiot, który możemy odzyskać i przetworzyć, dostaje drugą szansę na życie. Segregacja odpadów to nasza odpowiedzialność, która pomaga chronić naszą planetę. Wszystko, co robimy, ma wpływ na naszą Ziemię, a recykling to magiczny sposób, by dbać o nią każdego dnia!

